

29/12

Generalförsamlingens

stora sal i FN:s glashus, där delegaterna från 82 nationer möts. På podiet bakom talarstolen har bl a generalsekretären sin plats.

Knut Petersson

avgår i dagarna från sin post som chefredaktör för Göteborgs Handelstidning. Han har arbetat i tidningen i nära fyrtio år, sedan 1945 som dess chef; under åren 1935—1945 satt han i första kammaren.

Knut Petersson hör till de bästa männen i vårt offentliga liv. Som publicist och parlamentariker har han för dem som känt honom närmat sig idealet av en med suverän frihet och säkerhet verksam medborgare. Hans klara intelligens, hans stora kunskaper, hans kloka omdöme, som aldrig sjunker ned till taktik och förnumstighet, är grundvalarna för hans insatser. Men det väsentliga, som gör honom till en ovanlig man, är en naturlig och trygg självständighet, en redbar fasthet, som står över ambition, fäfänga och högmod. Den värme och det patos som uppbär gärningen exponerar Knut Petersson inte ofta; den kyliga hållningen hör till dragen i denna nobla karaktär. Denna moral utan moraliserande och självtillräckliga ut-

trycksformer är en tillgång som vi får svårt att undvara.

Harald Wigforss, som nu blir Handelstidningens ledande man, är i mycket olik sin företrädare. I sin oräddhet, sin vilja och förmåga att säga ifrån utan sidoblickar fullföljer han tidningens stolta tradition.

tendens till omvandling av FN:s verksamhet.

För att nå resultat blir förhandlingar av rent diplomatisk karaktär nödvändiga dels mellan de tvistande staterna, dels mellan de stater som röstat för ett visst församlingsbeslut och kan tänkas villiga att bidra till dess realiserande (exempelvis genom understöd åt arabiska flyktingar eller genom insättande av trupper i ett internationellt förband). Sådana förhandlingar kommer i regel an på FN:s sekretariat, närmast på generalsekretären; en energisk FN-chef får större plats för initiativ och medling än man kunde förutsätta vid organisationens tillkomst eller

under dess första år. Generalsekretärerare Hammarskjöld har antytt detta då han i fördrag talat om sin skyldighet att tjänstgöra som en tjänsteman i ett utrikesdepartement, att bedriva "quiet diplomacy" (tyst diplomati, ett vackert ord för vad man förr kallade hemlig diplomati). FN-chefen blir enligt denna tankegång — om man så vill i stället för säkerhetsrådet — centrum i organisationen, ty det beror i väsentlig grad på honom om församlingens icke bindande resolutioner skall omvandlas i statliga överenskommelser eller i varje fall läggas till grund för statliga påtryckningar och andra effektiva åtgärder.